

ה"ט 19852/05/15 - ס.ב.א נגד ת.ו

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

ה"ט 19852-05-15

ה"ט 25688-07-15

ס.ב.א	כבוד השופטת הילה גורביץ שינפלד	בפני מבקש נגד משיבה
ת.ו		

החלטה

בבקשה לביטול צו איסור החזקת נשק

1. ביום 11.5.2015, הגישה המשיבה (להלן: "המשיבה" או "האם"), בקשה למתן צו הגנה כנגד המשיב - בנה בן כ-28 שנה (להלן: "המבקש" או "הבן"). הבקשה סומנה ה"ט 19852-05-15. בבקשה נטען כי הבן נוהג לאיים כי יפגע בעצמו ובאחרים באמצעות האקדח שהוא נושא במסגרת עבודתו כמאבטח, נוהג באליומות, שותה לשוכרה ובשל כך האם חיה תחת פחד. כן נטען כי החזקה בדירה היא לאם בלבד, על פי רישיון שניתן לה מהכנסייה הארמנית - שהיא בעלת הזכויות בדירה. באותו מועד ניתן צו שאסר על הבן לנהוג באליומות פיזית או מילולית כלפי אימו, להטרידה בכל מקום ובכל דרך, להוציא מיטלטלין מן הדירה, או להחזיק כלי ירייה. הצדדים הופנה ליחידת הסיוע שליד בית המשפט לענייני משפחה בחיפה ונקבע דיון בבקשה, במעמד שני הצדדים, ליום 14.5.2015.

2. יחידת הסיוע לא הצליחה ליצור קשר עם הצדדים והמבקש לא התייצב לדיון אליו הוזמן ושהיה ידוע לו עליו לאחר שהמשרה נטלה ממנו את כלי הירייה שהחזיק באותה עת. לפיכך, ובהעדר המבקש, וכן לאחר שהתברר כי לאחר מתן הצו, תקפה בדירת האם, חברתו של הבן את חברתה של האם שליוותה אותה לקבל את הצו, וכי בשל חשש האם מבנה, היא לא שבה לדירתה - ניתן צו הגנה שאסר על המבקש, בין היתר, להיכנס לדירת המשיבה, לנהוג כלפיה באליומות או להטרידה בכל מקום ובכל דרך. תוקפו של הצו נקצב עד לשנת 2015.

3. ביום 18.5.2015 הגיש המבקש בקשה לביטול הצו. בבקשה נטען כי המבקש לא זומן כדיון וטענות המשיבה הן פרי דמיונה בשל מחלה נפשית ממנה היא סובלת ולאחר שהפסיקה ליטול תרופותיה. כן נטען כי הצו מסב למבקש נזק בלתי הפיך מאחר ונותר ללא קורת גג וללא מקור פרנסה שכן הוא עובד ביטחון ומתנדב במשרת ישראל. לבקשה צורפו מסמכים רפואיים של המשיבה וצילום תעודת מתנדב במשמר האזרחי.

4. בקשת המבקש לביטול הצו נקבעה לדיון במעמד שני הצדדים. המשיבה לא התייצבה לדיון אך מאחר

ומטענות ב"כ המבקש, התברר כי עיקר המחלוקת נוגעת לשאלת החזקת כלי ירייה, הרי שלא היה מנוס אלא לקבוע מועד לדיון נדחה. דיון נדחה במספר ימים והצדדים הופנו בשנית, ליח"ס.

5. בדיון שהתקיים ביום 28.5.2015, הסכימו הצדדים כי צו ההגנה ואיסור החזקת כלי ירייה יעמדו בתוקפם, עד לקבלת תסקיר מסוכנות.

בתסקיר שהוגש, נושא תאריך 7.6.2015, פרטה עו"ס לסדרי דין את טענות האם אשר חזרה על הטענה כי המבקש נוהג ונהג לאיים עם כלי נשקו ועל חששה מאלימותו כלפיה. תואר מצב כלכלי קשה ועו"ס לסדרי דין ציינה כי האם טוענת שהבן הפרת את צו ההגנה ניתן - מספר פעמים. כיום, כך נכתב, האם בת כ-68 שנה נעזרת בחברתה אשר **"עזרה לה לצאת מהמצב בו הבן שלט על חייה ובדד אותה מסביבתה. מפחדת מבנה ומבקשת לחיות חיים עצמאיים ללא נוכחותו"**. מסקנת עו"ס לסדרי דין הייתה כי **"קיימת מסוכנות רבה כלפי האישה"** והמלצתה הייתה **"להאריך את הצו לתקופה המקסימאלית"**.

מאחר ועו"ס לסדרי דין לא נפגשה עם הבן ולא שוחחה עימו עובר להגשת התסקיר, ניתנה החלטה המורה על השלמת התסקיר בהתאם. בתסקיר המשלים מיום 7.7.2015 שנערך לאחר פגישה בין הבן לבין עו"ס לסדרי דין ובהשתתפות עו"ס למניעת אלימות במשפחה כלפי קשישים, נכתב כי המשיב מכחיש שימוש באלכוהול וסמים או אלימות מילולית, רגשית או נפשית כלפי האם. הבן חזר על הטענה כי הטענות נובעות ממצבה הרגשי של האם אשר חדלה ליטול תרופותיה וביקש שיבוטל איסור נשיאת כלי ירייה הנדרש לו לפרנסתו וכן לשוב להתגורר בדירה. עו"ס לסדרי דין הדגישה כי הבן הביע רצון לגונן ולטפל באימו והכי הוא **"בטוח שלא תוכל לנהל את חייב באופן עצמאי ומתקשה לקבל את הצורך שלה בעצמאות. הוא אנו מודע לקשיים ביחסיו עם אימו ואינו לוקח אחריות לחלק שלו במורכבות יחסיהם"**. המלצתה הייתה להמשיך את ההפרדה בין הצדדים.

6. הואיל והצו עתיד היה לפקוע בשנת 2015, ניתנה החלטה המפנה תשומת לב הצדדים לתוקף הצו, בד בבד עם המצאת התסקירים לעיונם. ביום 13.7.2015 הגישה המשיבה בקשה להארכת תוקף הצו בה"ט 25688-07-15. בדיון שהתקיים באותו מועד במעמד צד אחד, הוארך תוקף הצו ונקבע דיון במעמד שני הצדדים.

7. כבר בפתח הדיון, נתן הבן הסכמתו כי תוקפו של הצו יוארך **"גם אם זה שנה וגם 10 שנים"**. והמחלוקת שנותרה היא האם יש לבטל את איסור החזקת כלי ירייה שהוטל.

טענתו של המבקש היא כי יש להורות על ביטול איסור החזקת כלי ירייה שהוטל עליו מאחר והוא "עובד ביטחון" ובשל האיסור אין באפשרותו להתפרנס. האם התנגדה לבקשה וטענה כי קיימת מסוכנות וכי בעבר הבן איים שיעשה שימוש בכלי הירייה לפגוע בעצמו או באחרים. לאור זאת צו ההגנה הוארך למשך שישה חודשים ואילו באשר לשאלת החזקת כלי ירייה, הצדדים נחקרו.

בתום החקירות משהמבקש לא היה מיוצג ונטען מפיו כי בידו מסמכים נוספים שהוא מבקש להגיש, התרתי לצדדים להשלים טענותיהם ולהגיש מסמכים. הצדדים הגישו השלמת הטיעון ומסמכים נוספים ומכאן ההחלטה.

8. לאחר ששקלתי ובחנתי טענות הצדדים כפי שהובאו בפני בכתב ובעל פה, וכן חקירות הצדדים והראיות שהוגשו - בשלב זה אני דוחה את בקשת המבקש לבטל את איסור נשיאת הנשק.

9. מהעובדות שהתבררו עלה כי המבקש עבד בחברת שמירה "----" כמאבטח ומלווה טיולים ובעבר התנדב במשמר האזרחי. כן התברר כי רישיון החזקת כלי ירייה שמחזיק המבקש הוא רישיון מטעם החברה בה הוא עובד - חברת "----" וכי המדובר ברישיון מיוחד שניתן בהתאם להוראות סעיף 10ג לחוק כלי היריה, התש"ט-1949. סעיף 10ג הנ"ל מאפשר לרשות המוסמכת, ליתן רישיון החזקת כלי ירייה לבעל רישיון לפי סעיף 18(א) לחוק חוקרים פרטיים ושירותי שמירה, תשל"ב-1972, אשר מתיר החזקת כלי ירייה, לשימוש המועסקים אצלה. כך גם במקרה כאן, מעבידתו של המבקש, חברת השמירה ----, העניקה למבקש רישיון להחזיק לצרכי עבודתו, כלי ירייה שבבעלותה.

10. סעיף 2ב לחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991 קובע:-

"ניתן צו הגנה כאמור בסעיף 2, ייאסר על המחויב בצו להחזיק או לשאת נשק, לרבות נשק שניתן לו מטעם רשות ביטחון או רשות אחרת מרשויות המדינה; בית המשפט יורה, במעמד מתן הצו, על תפיסת נשקו של המחויב בצו, לאלתר."

11. הבסיס הנורמטיבי, לבקשת המבקש מצוי בסעיף 2ג(2) לחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991 המסייג את סעיף 2ב הנ"ל ומורה:

"(א) על אף הוראות סעיף 2ב, ניתן צו הגנה שאינו כולל איסור כאמור בסעיף 2 (א)(1), רשאי בית המשפט, לבקשת המחויב בצו, הנושא או המחזיק נשק כדין, להתיר לו להמשיך להחזיק או לשאת נשק, אם סבר כי אין בכך כדי להוות סיכון לשלומם של בן משפחה, והתקיימה אחת מהוראות פסקאות (1) עד (3) -
(1) ...

(2) הנשק משמש אותו במסגרת עבודתו אצל בעל רישיון מיוחד או במפעל ראוי והתקיימו שני אלה:

(א) איסור החזקה או נשיאה של נשק עלול להביא להפסקת עבודתו או לפגוע באופן ממשי בהמשך עבודתו;

(ב) הממונה על המחויב בצו אצל בעל הרישיון המיוחד או במפעל הראוי, הגיש לבית המשפט בקשה מנומקת בכתב להמשיך ההחזקה והנשיאה של הנשק בידי המחויב בצו;

בפסקה זו - "בעל רישיון מיוחד" - בעל רישיון מיוחד לפי סעיף 10ג לחוק כלי היריה, התש"ט-1949 (להלן - חוק כלי היריה); "מפעל ראוי" - כהגדרתו בסעיף

10 לחוק כלי היריה;

12. סעיף 2 לחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991, קובע את סדרי הדין בבקשה לפי סעיף 2 ומחייב כי הדין יתקיים במעמד שני הצדדים ובנוכחות בעל הרישיון המיוחד.

13. במקרה כאן לא התקיימו התנאים הקבועים בסעיף 2.

למרות שבידי המבקש ניתנה האפשרות למלא אחר התנאים ולהגיש ראיות ומסמכים נוספים, הוא לא עשה כן (גם כאשר היה מיוצג בבקשתו הראשונה). כל שהגיש המבקש הוא אישור מטעם החברה בה הוא עובד, חברת - -----, בו נכתב כי המבקש הוא עובד מוערך, בעל שיקול דעת, מזג נוח ומקצועי וכי בחברת ---- מועסקים רק עם כלי ירייה.

אישור זה אינו ממלא אחר התנאים שבסעיף 2 לחוק מניעת אלימות במשפחה, התשנ"א -1991. ראשית לא הוכח כי חברת -----, היא בעל רישיון מיוחד במובן סעיף 10 לחוק כלי היריה, התש"ט-1949. גם אם נניח שזה המצב, שכן הוכח שהרישיון שהחזיק המבקש הוא רישיון מכוח סעיף 10 הנ"ל, הרי שבמסמך לא נכתב כי המבקש יאבד את מקום עבודתו - הא ראייה שהאיסור הוטל ביום 11.5.15 והמבקש עובד אצל אותו מעביד.

יתר על כן, גם אם היה באישור שצורף בכדי לענות על התנאי הראשון - כי האיסור עלול להביא להפסקת עבודתו (מה שלכאורה אינו במקרה כאן), עדיין לא עומדת בקשת המבקש בתנאי השני הנדרש והמצטרף לתנאי הראשון - הגשת בקשת מנומקת מטעם הממונה על המבקש אצל נותן הרישיון, כלומר - המומנה על המבקש בחברת -----. האישור מופנה "לכל מאן דבעי" ולא ברור ממנו האם מי שחתום עליו, מר א.כ, ממב"ט, מודע לשם מה נדרש האישור ומה עמדת חברת השמירה בעניין.

14. משלא התקיימו התנאים הקבועים בסעיף 2 לחוק מניעת אלימות במשפחה, התשנ"א -1991, בקשת המבקש נדחת.

15. מוצע למבקש כי לאחר שתחלוף תקופת צו ההגנה או צו ההגנה יפקע בשל סיבה אחרת, לבחון האם ברצונו להגיש תובענה מתוקנת העונה לתנאים שבדין - והיא תיבחן.

בנסיבות העניין אין צו להוצאות.

מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

המזכירות תמציא לצדדים.

ניתנה היום, ה' אלול תשע"ה, 20 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.